

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Magyarországi előfizető:	
Egyes évre	8 ft. — kr.
Fél évre	4 ft. — kr.
Nyolcad évre	2 ft. — kr.
Polgári postai díj:	
Egyes évre	9 ft. — kr.
Fél évre	4 ft. 30 —
Nyolcad évre	2 ft. 25 —

Egyes évre 4 ft.

a külföldi előfizetőknek
Gyógyi G. utca 13. sz. alatt.

BRASSÓ

POLITIKAI ÉS TARSADALMI NAPILAP.

Bemutatók levélnek nem fogadtak el.

HIRDETÉSEK DÍJA:
3 hasabon háromszor v. annak helye 7 kr. Nagyobb és több-szori hirdetések kedvezmény. Minden egyes hirdetésnek után még 3 kúba 30 kr. helyszíni díj.

Nyitári költségek ára 15 kr.

Hirdetéseket és nyitári cikkeket újra előre fizetendő.

HIRDETÉSEK DÍJAI: Brassóban a közértesítőkben Kolostor-utca 26. sz. — Budapest: Eckstein Bernát, Goldberger A. V., Mezől A., Schwarz Gy. — Bécsben: Danneberg J. Hasznosítók: A. Kötér, Schalk, Hentrich. Berlinben: Mosse Rudolf, Frankfurter. Danzig G. L. és Társ. — Hamburgban: Károly és Liebmann arak hirdetői irodájában.

Főosztály:

Dr. WEISZ IGNÁCZ
ügyvéd.

Főosztály:

Brassó, Lelecz 16. szám alatt,
hová a lap szállást részes illetékeseknek a megrendők.
Kéziratok vissza nem adandók.

Főosztály:

Dr. FISCHER ÁKOS
ügyvéd.

XIII. Leó pápa és Magyarország.

Rómából, magas vatikáni körökől éppen most rendkívüli fontossággal bíró közléseket vett a „Pester Correspondenz”, a mely közlések hiteles felvilágosítást nyújtanak a pápa ó szentségének ó Felségéhez, Magyarország apostoli királyához való személyes vonatkozásai és a római kuriának a magyar állam egyházpolitikái ügyével szemben való hivatalos diplomáciai állásfoglalása felől.

Egy hónapnál hosszabb idővel ezelőtt jelentette a „Pester Correspondenz”, Rómából, a bibornoki kollégium egyik legirányadóbb tagjától érkező közlések alapján, hogy XIII. Leó pápa ó szentsége és Rappolla bíboros a római kuria államtitkára a legteljesebb egyetértésben vannak Magyarország hercegegrímásával: Vaszary Kólos bíborossal.

Mint már hat héttel ezelőtt a leghatározottabban konstatáltuk, a pápa ó szentségének határozott akaratát az, hogy a magyar katolikusok további vezetése az egyházpolitikai kérdésekben, mint eddig, csupán a magyar hercegegrímásra legyen bízva. Épp így akarták Rómában, hogy a magyar katolikusok maguktólra főtől az új, jogörvényes, ó apostoli királyi Felsége által jóváhagyott törvényekkel szemben a magyar hercegegrímás danton.

A szentsékek államtitkár hivatala egész határozottan helytelenül azt, hogy demagógok, izgatók, senn és frakcionális érdekek javára, formadai propagandájukkal a hercegegrímás és a magyar katolikus páspókok rendeleti ellen engedéltséget

és ellenszegülést prédikálnak és egyuttal ezzel a dogmának és a római katolikus egyház alkotmányának ellentmondó lázadásokat és ellenkezést a magyar állam jögerős törvényei ellen szervezik.

Ezeket — a „Pester Correspondenz” által már augusztus hó elején közölt — hiteles közléseknek most más, erre hivatalosan felhatalmazott személyiségek is megerősítik, teljes tartalmukban.

Megerősítik továbbá, hogy a „Magyar Állam-nak” és a bécsi „Vaterland-nak” a fenti fejtegetéseknek ellentmondó összes közleményei helytelenek és ezáltalosa koholmányon alapulnak.

A „Pester Correspondenz” abban a helyzetben van továbbá, hogy még a következő, a legmagasabb vatikáni körökből érkező, újabb közlésekkel tetheti közre:

XIII. Leó pápa ó szentsége, a ki a szentsékek legfőbb hatalmát egy békés diplomáciai legfensőbbnek eszközei és igazán keresztényi, az egész világban példa gyanánt szolgáló bekléteknység által a legnagyobb sikerrel fokozta, azt a határozott kívánatát fejezte ki, hogy a magyar egyházpolitikán minden kérdésben a legmesszebbmenő és a leggyöngyödebb figyelemmel legyenek ó Felségének, Magyarország apostoli királyának érzelmeire és nézeteire.

A pápa ó szentsége és Rappolla bíboros államtitkár is a legbiztosabban nagyrabecsüli és csodálta kifejezéseivel nyilatkozik ó Felsége békéfenntartó és népbérlő lángeszéről és mély, vallásos jámborságáról. Ó szentsége nem nevezi magát Felségét,

ha róla van szó, mint „filius dilectissimus et fidelissimus” és dicserőleg mondja a máris királyság apostoli királyáról, hogy jámbor érzületével ő lett a világkéke leghatalmasabb koronás apostola.

E tények alapján új nyilatkozhat a római kuria államtitkár hivatalában, hogy ó szentsége akaratát szerint még a lehetőse is végkéki vi van zárva az ugynevezett kulturaháborus konfliktusoknak a magyar állammal. Éppen a magyar hercegegrímás Vaszary Kólos békészerető és engesztelően bölcsesége felel meg a legteljesebb mértékben a pápa és bibornoki kollégium többsége személyes nézeteinek.

Belföld.

* Szilágyi Dező az egyházpolitikáról. Szilágyi Dező igazságügyminiszter, mint Pécseről jelentik, tegnapelőtt mint a felső házban ev. ref. egyházkerület főgondnoka, a kerület közgyűlésére Pécsre érkezett. Az alkalommal a miniszter még a tanácskozási megbeszélés nyilatkozatát tett az egyházpolitikai javakról ki. Kijelentette a miniszter, hogy a többi, az egyházpolitikával összefüggő javaslatokat szoros egymásutánban fogja előterjesztani. El van késülve, úgy mond a miniszter, a további nagy küzdelemre s nyugodt lálekkel megy a csatába, csak azt tudja, hogy majd ellenfeleivel kell megküzdnie. A diadala biztosan számít, ez az igaz szabadságharc diadala lesz.

* A kultuszminiszter és a magyar nyelv ténisz. Az „Arad és Vidék” holnap szíves közli fogja, hogy báró Eötvös Lorinc váls és északotatiz miniszter a törvényes következményekre való figyelemfelkeltő megintette Petrusi aradi oláh, Popovits emesvári szerb és Mátai mianokot,

TÁRZA.

A biztosítástörténete Magyarországon.

Még mindig feladatnak az a tér, amelyet a biztosítási intézmény nem hódolt meg magának, mert oda, a hova a kultúra nem jutott, ott ne is keresse az, ott nem is emelkedhet megazásügyi faktorrá, mert ezáltal a kultúra növekedésével látnak korlátozva járni.

Azért látnak, hogy a biztosítási intézmény csak ott lép fel, a hova a kultúra felkutatás sugárát behatolnak; ott fejlődik ékünk, mint megazásügyi faktorrá, mert látnak és így elcsúszni a nép közéletének és gazdaságának emelkedését.

A biztosítási intézménynek hazánkban történeti eredetű és annak fejlődését óhajjuk rövid, kivonat és pragmatikus alakban megvilágítani és így azokat, a melyek az intézmény magáralakul, bemutatni.

A biztosítási intézmény hazánkban már a 14-ik század elején létezik, bizony adatként említhetünk nincsenek, csak annyit tudunk, hogy Zsigmond király által 1412-ben Wladislaw lengyel király 155 ezer aranyért oltalmazott 16 szépséges város lengyel regime alatt kezdte meg a biztosítást.

Természetes, hogy ezek tisztán fölöslegességi

alakra voltak fektetve és tisztán épületek biztosítását szorították; ezen intézménynek nyomai egész 1792-ig terjednek, innét azonban 1829-ig nem tudunk semmit a biztosítástörténetéről.

1829-ben ugyanis alakult a „Marszecké kölcsönös biztosítási egyesület”, mely tisztán tűzbiztosítást foglalkozik; díjai közzétett tekintetű vétele nélkül, 100 forint után 40 kr-ban vannak az alapszabályok szerint megállapítva.

Patriarchális kezdetű ércelések teszi meg azon körülmény, hogy a megyei közgyűlés határozata meg azon összegetek, a melyeket a megyei 44 munkálatszáll szövetkezett baleset, egy elhalálozásuk folytán a háziamaradottnak az egyesület fizetni tartozik, így a megye gyűlését által ez által törvényben, tisztán pártisbiztosítások fölött rendelkeznek, a melyek már többször hozták az egyesületet a világ szívére.

1855-ben az egyesület újul megalkadt, a melynek hogy átlátást most jobb dolog volna, hogy ugyan azt lehetne mondani fele részről is, azt nem tudjuk, mert megköszönti meg szégyének a régi időktől fogva, hogy a szövetkezett károkat csak annyit kapjuk, a mennyi jut.

1842-ben alakult a „Külföldi-egyesület” kölcsönös biztosítási egyesület” Diez-Szent-Martinban, a marszecké fölvesz azonos alapon, azon kulcsbázissal, hogy az 1855-ben történt újpalakálás után az átlagos díjat 50 kr-ban állapították meg.

1843-ban alakult a sokkal nagyobb fontossággal bíró „Magyar kölcsönös jogbiztosítási szövetkezet” Pesten. Az intézmény két osztályra volt: az egyik szűles gabonát, a másik szűles bízott; a károkat a befolyt díjak arányában, illetleg a rendelkezésekre által összegező fizették.

1840, 1847, és 1852-ben a befolyt díjakból megfizethették a teljes kárt; nem úgy azonban 1844-ben, a midőn ugyanis 70%, 1845-ben 70%, 1858-ban 52%, sőt egyes éveken csak 30%-át, a kárnak téríthették meg. Az intézet változó szerencsére között 1858-ig működött, ekkor azonban az újonan alakult „Első magyar általános biztosítási társaság” ha olvadt bele.

1844-ben alakult a „Nagyszombati általános nyugdíjintézet” Nagy-Szombaton. Ezen tisztán kölcsönösnek alakult ideit csupán az életbiztosítást kultiválva, még ma is fennáll, és a mint ó maga válla, üzlete hanyatlak. Nem képes a kor igényeivel lépést tartani, úgy, hogy már 1888-ban egyes tagok, az likvidálás mellett szavaztak fel. Ugyanezek 1844-ben alakult a Kulcskező János igazgató által alapított „Erdélyi kölcsönös biztosítási-társaság” Kolozsvárt, mely eleinte tisztán a jogbiztosítással foglalkozott és Erdélyre szorított, 1852-ben azonban felvette a tűzbiztosítást ágát is, a melyről előbb Magyarországban, később Ausztriában is megkezdte működését. Az erdélyi nagmasok nagy protekciója dacára is

valamint Sárkány bányakerületi evangélikus püspököt, hogy a fönhatóságok alatt lévő esanádme-gy iskolában az eddig elhanyagolt magyar nyelvet erősen tanítsák. A hiányok orvoslá-sán kívül fegyelmi vizsgálatot is a püspököktől tisztezt hatni ellen, s egyuttal ellátandónak rendelt Militszky szerb és Petrovis által tanítottakat a magyar nyelv tanítására. Petrovisot, a „Tribuna”-ban megjelent ígazató ezikkel mi-att nemeg 6 hónapi fogházra ítéltek.

* *Nem tesz takarompókiválti tilalom.* A „Bod-Tud.” jelenti, hogy a kormánykán egyáltalán nincs szándéka tilalmat beosztani ki a takarompók-nál ellen, annál kevésbé, mert a külföldön olyan bőségesben van minden, hogy a korán ki-vül egyéb takarompák nem visznek ki Magyar-országból. Ellenben szándéka a kormánykán az ország oly vidékein, a hol fénytel takarompák hi-ány észlelhető, rendkívüli intézkedéseket tenni, hogy e vidékek számára az ország más részeinek takarompái fölszárj kedvező feltételek mellett hozzáférhető legyen.

Külföld.

* *Kálmák Gusztáv gróf és a román kormány.* Bukarestből írják a „Fester Correspondenz”-nek: Lahovary román külügyminiszter lakdórába For-mez József király ő folsége udvarcsere, midőn a lomborgi kiállítás megmozgatta. Király román király személyes kezdése folytán történt. Azzal, hogy a román külügyminiszter maga személyesen tisztelgett a román határ közelében az osztrák és magyar monarchia uralkodójánál, a román kormány demonstratív módon nyilvánítan-akarta, mily rendkívüli magára bocsli Románia a barátságos viszonyt a monarchiával és külö-nen a szomszéd Magyarországgal. A román kor-mány ezzel Kálmák gróf kivánságának értelme-ben az is utolag nyilvánított akarta, hogy Ro-mánia határozatán helytelenül bizonyos román agitátorok irredentista-fordallánál üzemelt a ma-gyar általán terülden és hogy e tekintetben tel-jesíteni fogja népjogi kötelezseit a magyar állam-mal szemben. Ezt Kálmák gróf egyik diplomá-csát sikerének kell tekinteni, a ki ennek folytán a magyar delegációban meggyújtott felvilágosí-tásokat adhat majd a magyar általán jogának és érdekeinek megóvása révén általa Bukarestben annak idején ismételt teni erőlyes lépések felől, továbbá a román kormány azon igéreteről, hogy

azonban nem volt képes az intézet zöld ágra vergődni.

Alapszabályai egyelőre a díjak elől vol-tak kifejezve, a melyeket szükség esetében a feleken átöröszören is meg lehetett venni, ellen-ben a felek a jövedelmében is részesültek; az intézet előtti működése alatt nem volt képes a 100 millió biztosított értéket meghaladni. Az ös-zes díjbevételek ezen idő alatt a jögszűzálában 446,970 forint, a tőzszeztálában pedig 914,876 forint; ellenben kifizetett károkok a jögszűzálában 409,645 forint, a tőzszeztálában pedig 794,315 forint. A jögszűzálánál a feleken háromszor kellett pó-tíztést teljesíteni, ellenben 8-szor részesültek ny-e-rményben. A tőzszeztálán egyszer kellett a fe-leknek utánfizetést teljesíteni, ellenben csak há-maszor részesültek nyereményben. Az intézet 1864-ben előtérkőzött, ezentúl azonban mindig lejjebb ment, úgy, hogy 1866-ban az igazgató-és-zeknek 62,000 forint díjpótlékot kellett befizetni a felek-től. Minthán ezen díjpótlás minden fektől 1 forint díj után 1 forint 84 k utánfizetéssel egyenlyő volt, a felek a díjpótlás megfizetését megtagadták s az intézet likviditálást, mely likvidáció után ez is az Első Magyarba oltatni be.

1847-ben alakult a már 1840-ben Bék Zsig-á által megindított „Tiszavideki szabaddalmazott közönség tuzak-terítéi intézet”. Székelyhe Miskolc-sz. Mikudósdó Borsodmogyében kezdte, később kiterjesztett Aban-Törén és Gömör megyékre, végre Erdélyre és később egész Ma-gyarországra. Az intézet 1868-ig állott fenn, mely időben az „Első magyar általános biztosító társas-ág”-ba oltatott be.

B. E.

hatalmi körén belül jövére megakadályozza a magyar általán érdekeinek károsítását.

* *Vilmos császár, a békepostol.* „Autorité” jelen-tése szerint Vilmos császárnak újból az a szán-déka, hogy az európai hatalmaknak egy általános lefegyverzési kongresszus idején megnyerje.

Nyilatkozat.*

A „Brassói Magyar Újság” fe. h. 62 és 63-meg-jelen számainak „A Weisz Ignác Dr. affiaje” címze alatt hozott vezércikkére a következőben terjesztett elő nyilatkozatomat:

Valótlán az, hogy a közismert és a főispán közlött folyó jelenetek tanja volt, mert a jelenet-nél csak én és a főispán voltunk jelen, és valótlán az, hogy én a főispán által használt szót nem viszonoztam, mert azt viszonoztam s a legérve-sebben vissza is utasítottam. Valótlán az, hogy a cikkek írójának az általam előadottaknál hitellesebb forrása lehetne és a valószínűség ellenem bizonytana.

Valótlán ráfogás az, hogy már régóta kü-lönböző kérdésekkel fordultam részt közvetlenül, részt közvetve a főispánhoz, valótlán ráfogás az, hogy nekem egyik kéresem a főispánhoz az lett volna, hogy tekintettel bókros érdemeimre, a melyek a magyarság ügyé körül szereztem, fel-sőbb helyre valótlán kintem eszközöljön ki ne-kem a főispán, és valótlán ráfogás az, hogy a főispán ezen kérsémet elutasított, mert nekem soha-eseem ádában sem volt kitárdósztás gondolni; va-lótlán ráfogás az, hogy a főispánnál által állat-tam elő, hogy léptessen fel Brassóban képviselő-jelöltek és a főispán e kérséssel elutasított; va-lótlán ráfogás, hogy ezután kezdődött a közdelem az állami szubvenzióért, hogy személyesen és mások által, valamint levél útján is orstromoltam a főispánt, hogy a kormánypart érdekében kifejt-ett fáradozásaim elismeréséül lapom számára állami szubvenziót eszközöljön ki; valótlán az, hogy a főispánhoz íschibe írt levelem oly han-gon van írva, a milyen hangon főispánhoz egy-általán nem szokás az, hogy ebben a levele-mben kivátszok, s emellett annál elővételben érde-mimre hivatkozok, szemrehányásokat teszek a főispánnak az állami szubvenzió kioszkolása ügyé-ben tanúsított elődli telenségért.

Valótlán ráfogás az, hogy midőn a főispán íschiből hazajött, nemcsak az ut fardalmának a kiplenésére, de még az átöltözöddésre sem on-gedtem neki időt, és hogy alig hogy leíschiből ki-csobbolt, siettem hozzá az állami szubvenzió ügyé-ben, és valótlán ráfogás, hogy másnap újból je-lenkeztem nála.

Alapltan ráfogás az, hogy folytonos alkalmatlankodás hozta ki sodrából a főispánt és nem levedem és alapltan ráfogás az, hogy én rendszer-en vagy egyáltalán taloklakidam.

A cikkekben használt azon kifejezést, hogy én uszakihozottok lakji szerepére vállalkoztam, a legkártyozottabban viszonoztam.

Valótlán ráfogás az, hogy rólam, mint szor-kezőtől az általános felfogás azt a meggyőz-ődet érte, hogy, hogy tőlem felni kell, mert azt, hol én vagyok, ott egyenlenségek, vizsaly, szaká-dás és gyűlölet burjánzik fel.

A cikkekben tartott többi okoskodásokra fele-keltim fölszegecsnek tartom.

Brassó 1894. szept. 13.

Dr. Weisz Ignác,
a „Brassó” főszerkesztője.

*) A „B. M. U.” tegnapji számából.

Róman dolgok.

„Hogyan állunk Magyarországgal?” E kér-dést veti fel a „Gazeta” és ő meg is felel rá egy-róvid vezércikkben. Tulajdonképen az orosz pénz-igymiszter kérdezte ezt egy hírlap tudósítóját, Abuzibában. A „Gazeta” aztán azt vonja le a rövid megjegyzésből, hogy az orosz pénzügy-miniszter a magyarországi eriszakos politikát, a mi Magyarországnban folyik, olyan valaminek tekinti, a mi a beke veszdívetésztést rejti magában, tehát támadó jelleggel bír a külpolitikát illetőleg is. Tovább az is jelzi, hogy Witte miniszter jól (?) van értesülve magyarországi viszonyokról, a mely a

még a monarchiát is befolyásolja(?), a mint ezt a polgári házfassági ügy is bizonyítja. Witte nem a kozákok megmagyarosítását érte, a bizonyos, hogy sok gondot ad az a magyar polköcsüknak.

Mégegyszer Hágá.

A „Gazeta”-nak egyebek között ezt is írják Hágából:

„Pázmányt sok pénzél (?) küldötté (?) Hie-ronym, hogy az értekelte tagját vásárolja meg” stb. Még szerencse, hogy nem fogta red a pénz-küldést az „EMKE”-re. Hát csak annyi tisztelet-tel van a „Gazeta” Hollandia, Anglia, Germánia és Franciországn kitűnő államférfiai iránt, mi-szerint képes jó zsíros butakék kiesziedeti ezt a képtelenséget? Mi más a romániai képviselőkről sem tétlenül fel, hogy azokat meg lehet veszt-tegetni.

Iparkivállítás Bukarestben

A esztendőny nyétképpen rendezett hazai iparkivállítást aug. 29-én (6-napár szent) a trón-örökös nyitotta meg rengeteg száma közönség előtt; előbb a bukaresti gör-ekel, egész tartott fényes sedgédeltel isztentiszteletet, megzeneltel a vizet s a szentelt vizet megöntözte a nagy ipar-szernakot. A trónörökös csisz esz alkalmi beszedet tartott. A kivállítók közül kiemel a „Gazeta” Lu-ter bukaresti szerző, Amisa jászvásári boráló, Múly brailai champagne-készítő kőszájtja és az eddélfért román ipar tárgyait. Végül megjegyzi, hogy Erdély és a Bániát előfelöl is jelenvaltak a meggyűzúsán, de hogy kik voltak azok az elők-ök, azt nem említi meg. A bukovinai 3 képvise-lőt megnevezi.

A „Tribuna” vezércikké heiyet magyarul hozza a kolozsvári törvények 194 június 12-én kelt végzését, melyből több gör-ekel. Jelkés az elítéltekkel való eszalkozás” című ezikk miatt 2-3 hónapra lettek elítelve. Erre nyomtan Tur-banoköröl írt székelt módon szerint, azért az 1864-ben fölvetett Dáko-Románia. Nem foglal-koznak vele, minthán már is unalmassá vált s maga a „Tribuna” is t. gadaba veszt. Aztán Pázmánydó vett elő a magyar-örömynt, a ki nem tud-va franczián, semmit sem tud arról, hogy Hágában mi történik.

Na, na!

A „Tribuna” és Maurer főispán.

„Érdekes botrány” ezim alatt ismerteti a „Tribuna” a Dr. Weisz által kiadott beadványt s aztán így folytatja:

„Ezt a keleti magyar civilizációj ténny a külfölddel is meg kell ismertetni, a mely bizonyo-san azt fogja mondani, hogy Maurer furszén képi-képsli a magyar kormányt. Maurert egy másik brassói vad védelmezi. Úgy látszik, hogy ez nyeli el (?) a szubvenziót, a melyből nem jut Weisz-nek is. Azért írjuk le részletesebben ezt a botrá-nyt, mert még egyszer szépen igazolja, hogy hogyan döngnek a magyarok.”

Mi meggyőztük a „Tribuna”-t, hogy az a másik lap sem kap szubvenziót. Az a lap épen a főispán tulajdonasának némi ellenőrzése céljá-ból volt alapítva, ma pedig a főispán tulajdoná-sai védelmére kell. Welche Wendung!

A romániai orvosok.

Azon romániai orvosokat, ki a budapesti kongresszusn megjelentek, a bukaresti „Timpul” és utána a temesvári 56 sajtpócsere „Dreptata” utolagosan keményen megírja. Halljuk!

„Valóban szögyen reánk néve és nem ért-jük, hogy az illető urak nem gondolják meg azt a szentesítétséget, a melyteljenlétük maga után vonand: hogyan nem velték számba azt a nevetegés helyzetét, melybe az egész románia-got rántották a mely, minthán az európai közönség felhárdmára, folyófényt (?) a magyarorszá-i románok helyszét és mezbélyegyzésén a ma-gyar vadyságot, most helyesebben taláik, hogy a pesti kongresszusn elmenekjen és úldözédkel egy asztalnál legyenek? Helytelenülünk azon ró-mán orvosoknak Budapestben történő megjelenésé-t és egész erőlyöld kijelentjük, hogy keveseren eszódik az, a ki a románásg érzelmét ezen urak magatartásából itéli meg.”

Ez aztán az igazi „Dreptata”!

Verseny nélküli árak.

JELENTÉS.

Tisztelettel adlirotnak van szerencsém a t. cz. közönségnek jelentetni, hogy az idei őszi és téli idényre

férfi- fiu- és gyermek-ruhák

üzletén részére a legdusabb választékban megérkeztek. Ugyisintén **mérték után** is készítettnek nálam a legfinomabb ruhák.

Ezenkívül nagy raktárt tartok **kalapok, férfi-fehérneműek, gallérok, keztyűk, esernyők** stb. czikkben s a t. cz. közönséget raktárom megtekintésére tisztelettel meghívom.

SCHUL HENRIK

Lensor 28. sz. BRASSÓ Lensor 28. sz.

Verseny nélküli árak.

Bodoki

MATILD-FORRÁS

különösen kitűnő szénsavban és szénsavas nátriumban rendkívül gazdag, kristálytiszta égyényes-vasas savanyúvíz.

Első rangu aczél-forrás.

A világforgalomban legfalságesebb, legolcsóbb és legégyeszebb — megfelelő szakértelemmel természetesen kezelt — a maga nemében páratlan savanyúvíz

Legelegánsabb borvíz.

Női bántalmaknál, a gyomor és az idegrendszer bántalmainál, vészegénységen alapuló betegségeknel. páratlan hatású gyógy-ital!

Egy literes üveg víz ára üvegeserével 5 krajczár.

Kapható:

Brassóban Weiss Mihály-utca 12. szám alatt lévő raktárban, továbbá minden ásványvíz-kereskedésben és a vendéglőkben.

Tisztelettel

György József

a forrás kezelője,
Bodoki. (Háromszék-megye)

160 (1—100)

A Brassói Első

Takarék- és Önségélyző Szövetkezet

(Weiss Mihály utca 14. sz.)

I. Előtagad

kisebb takarékbetéteket 5 évi felmondással 3%-ra, takarékléteket folyó számlán bármilyen összegben, alapszabályszerű felmondással 4%-ra,

minden adó és egyéb járulék levonása nélkül

II. Kölcsönt ad

váltóra, értékpapirokra és jelzáloglag biztosított fekvőségek, a legutányosabb és legelőnyösebb módzatok és feltételek mellett.

Hivatalos órák — ünnepnapiak kivételével — naponként 2—5 óráig.

Van szerencsénk egyuttal a t. közönség becses tudására hozni, egy az

„Első Magyar Általános Btiosító Társaság”

főképviseletét Brassó város és vidékére átvettük s az ember életére, kihazasítási, életjáradék, továbbá tűz-, víz- és jégkar ellen biztosítások kötésére a n. közönség becses figyelmé felhívjuk s ezen általunk képviselt társaságot ajánljuk.

Az igazgatóság.

Honi gyártmány!

Alolirott tisztelettel értesíti a nagyérdemű közönséget, hogy ftszla gyaipuból készült **ágy- és lótakarók**, valamint minden szélességű **fűtőszőnyegek** megérkeztek és nagy választékban raktáron találhatók.

Midőn van szerencsém ezen honi gyártmányokat ajánlani, megjegyzem, hogy azokra nézve alkalmas időben történt előnyös szerződéseimmel fogva azon kellemes helyzetben vagyok, hogy jutányos árak mellett, szilárd kiszolgáltatást biztosítok.

A nagyérdemű közönségnek becses pártfogásába ajánlom magamat.

208 (1—5)

Zachariás János

Kolostor-utca 15. sz.

LEMBERGI KIÁLLÍTÁSI SORSJEGYEK

Utolsóelőtti
HÉT!

à 1 frt.**FÖNYEREMÉNY**

Utolsóelőtti
HÉT!

60,000 forint.**Kaphatók:**

ADLER L. Jakab banküzletében és a »BRASSÓ« kiadóhivatalában.

Brassó, nyomtatja és kiadja a »Brassó« nyomdája — Grünfeld Vilmos.